

FORSVARET MÅ VÆRE TROVERDIG

Innlegget nedenfor ble holdt på VG's landsting i april, men ikke reterert.

Forsvaret skal først og fremst være troverdig, troverdig overfor våre vennligsinnede naboer, troverdig overfor våre potensielle fiender og troverdig overfor landets innbyggere.

På tross av alle de internasjonale avtaler som finnes og på tross av FN's eksistens så er det når det kommer til stykket kun jungelens lov som hersker landene imellom. Det land som ikke kan underbygge sin eksistens med et troverdig forsvar vil ganske snart opphøre å eksistere. Det har man sett utallige eksempler på i historien og verden har såmenn ikke blitt noe bedre de siste årene, heller tvert om.

Det er ikke noe prisverdig å gå rundt å snakke om pasifisme og ikke-volds-forsvar. I beste fall er det dumt, verste fall undergraver det vår selvstendighet som nasjon. Vi må ikke engang til komme dit vi var i 1940 da

stormaktene startet kappløp mot vårt land simpelthen fordi ingen trodde vi hadde styrke nok til å bestå som nøytrale. Vårt land ble da også baseområde for de som kom først.

Hadde vi hatt et sterkt svar kunne vi valgt å være nøytrale eller vi kunne valgt når vi ville gå med i krigen. Som et besatt land var det lite vi kunne utrette eller bestemme.

Det frekkeste som jeg syntes har foregått i nyere norsk historie er at de som gikk med det brukne gevær og bidro til å legge ned vårt forsvar før 1940 kunne oppnå å bli feiret som helter etter 1945 mens folk som hadde et annet syn ble dømt som landssvikere. Var noen landssvikere så var det vel de som landet åpent.

Spørsmålet er ikke å ha et like sterkt forsvar som en stormakt vi kunne komme i konflikt med, men å ha et forsvar som vil gjøre det dyrere å ta vårt land enn de fordelene som man vil oppnå.

Vårt forsvar kan aldri bli så sterkt at det kan motstå et massivt angrep fra en stormakt, men det kan gjøre det så kostbart for en stormakt å innta vårt land at gevinsten ikke står i forhold til innsatsen.

Forsvaret må være troverdig. Det blir det ikke når vi gjør det til en diskusjonsklubb for AKP (ml) og andre som vil ødelegge vårt forsvar innenfra. Derfor må all politisk virksomhet ut av forsvaret.

Forsvaret er videre så håpløst byråkratisert at mange tviler på om det vil fungere under alvor. Man vet at det finnes personer som blir strøket av de militære ruller av medisinske årsaker, men som resten av livet har et ganske så tøfft yrke.

Man vet at det kan ta en dag å rekvirere en potetskreller innen forsvaret. Der jeg avtjente verneplikten hadde man i flere år søkt om å få et kjølelager til provianten, men oppnådde iste-

(Forts. side 6)

Har Guttorm Hansen god samvittighet når han mottar østtyske parlamentarikere?

Herr redaktør!

Har vårt folk og våre politikere stanset ved «Skammens mur» — linjen mellom øst- og Vest-Tyskland — og i menneskerettighetenes navn spurt seg selv om hva denne mur symboliserer?

Gjør en sammenligning med Sverige og Norge: Si at den svenske eller nordmann som forsøkte å gå over Kjølen ble skutt, hva da? Vi er skandinaver og brødre, men øst- og vest-tyskerne er også brødre! Hvilken djevlesk ideologi har reist skillet mellom brødre?

Kan vi ikke også spørre: Hva er så galt i Øst-Tyskland at tusener derfra våger livet ved å forsøke å komme over Muren? Eller hva er så vidunderlig der at lederne må «reddes» sine innbyggere fra å bli vestinformert?

Av Per Dahlen

Her ligger et spørsmål meg på leppene til stortingspresident Guttorm Hansen, og da han er trønder som jeg og en redelig mann, vil han forstå. Hva følte han da han måtte være vert for såkalte parlamentarikere fra Øst-Tyskland? Spurte han dem hvorfor de hadde reist Muren? Det samme spørsmål går til LO-formann Tor Halvorsen som måtte ta imot en delegasjon fra det kommunistiske Tyskland.

Er våre politikere blitt så overhensynsfulle at de tror det er «folkeskikk» å ta imot representanter fra et slikt regime?

Vi som har fulgt med i historien husker da Sovjetunionen utdannet tyske meningsfeller og sendte dem inn i Tyskland for å «modne» det tyske folk for

kommunismen. En slik forræder mot sitt folk var f.eks. Rosa Luxembourg. Hun & Co. ble stanset av den voksende tyske nasjonalreisning. Denne nye tyske bevegelse greide å hindre at hele Tyskland ble en felle av Sovjetunionen.

At lederen for Det nye Tyskland ikke stoppet i rett tid etter å ha reist et stort tysk rike, er en sørgelig tragedie, men han reddet Tyskland og dermed Vest-Europa fra å bli et kommunistisk helvete.

I samme åndedrag spør jeg utenriksminister Frydelund om han mener det er riktig å ta imot kollega Dayan fra Israel. Husk at vi har 1000 norske gutter i FN-styrkene i Libanon og at disse skal være upartiske!

Per Dahlen

Skjebne eller dumbet?

Herr redaktør!

Det er noe som jeg har tenkt mye på, og som har forundret meg lenge, nemlig det, at vi idag ruster over evne for å forsvare oss mot et eventuelt angrep fra russisk side. Var det ikke så, at vi var allierte med russerne under siste verdenskrig? Og var det ikke russerne som ved hjelp av amerikanske våpen, utgjorde tyngden på vektsskålen når det gjaldt å slå tyskerne? Noen uker før tyskerne kapitulerte, gikk det riktignok rykter om at ame-

rikanerne ville marsjere videre mot øst så snart tyskerne var slått på vestfronten, men de gjorde ikke det, isteden lot de russerne beholde de østeuropeiske land som takk for hjelpen.

Nå kan man vel si at Hitler gjorde en feil da han gikk til krig mot russerne i 1941, men kan det ikke tenkes at han trodde det ville være umulig for England å gå sammen med kommunistene? Han stilte på den

måten England overfor valget mellom det nasjonalsosialistiske Tyskland og det kommunistiske Russland. Kan man ikke, med like god grunn si at det var et feilgrep av Churchill, at han valgte å alliere seg med Sovjetunionen? I sitt urimelige store hat til Tyskland kunne han ikke innse at det kommunistiske Russland kunne bli en langt større fare for England og det øvrige Europa. Tyskland er nu engang Europas hjerte, og å

(Forts. side 6)

DRAUMEN OM EUROPA

FELIX HARTMANN til minne, som representant for dei norske frivilljuge som kjempa for Fedrelandet og for eit solidarisk Europa.

*Det gamle Europa kan aldri døy,
under rustue, svidde arr
bankar blodet hardt,
flyt gjennom kanalar, arteriar og vener,
skyt gjennom lemmer og hjarterom
vaskar over gøyve, oske og ruinar
heilt fram til Nogot, Weichsel og Oder,
djupt bankar det i kystandletet
åt kanal og Atlanterhav.*

*Roma heiter eitt hjarte
Paris eit anna,
London, Berlin, Haag og Madrid.
Det gamle Europa har mange hjarto.
har mange kronor
som aldri bleiknar.*

*Sei Moskva, og kjenn: Du er åleine.
Nemn New York og du er mellom framande.
Shanghai, Bonares er eventyr.
Sidney og Rio: Ei helsing frå rymdi.*

*Draumane driv deg langt avstad
alltid vender du heim
til Athen, til Wien, til Oslo.*

*Sei berre: Europa
og lyde til ditt hjarte.
Mellom eld og jarn
skimrar april-lufti.
Himmelen er nærare
og hugsam er jordi.
Stovene tronge
og fulle av dâm.
Nær kvarandre ligg gravene
fedrane kjem deg imøte.*

*Lyde til ditt hjarte:
Europa døyr ikkje.
Sålange det har din kjærleik.*

ØRN

Beskyttelse mot løgn

Av Oscar Aall

Herr redaktør!

Ja, «Blyantgeriljaen» har hatt rett til *anonymitet*. (Se innlegg i tidl. nummer). Selv har jeg ikke hatt bruk for den: hverken under eller etter okkupasjonen: Barnløs, uten stilling som forutsetter medborgerlig aktelse og med en levestandard ala Diogenes i tønne har jeg vært lite utsatt for trakassier fra Establishment. Men andre lever under andre forhold, og må innrette seg etter *det*. Man må huske på at, tross alt snakk om menings- og ytringsfrihet, yder rettsvesenet liten — og LO ingen — beskyttelse for dem som måtte mene, at 16. februar 1940 kommer før 9. april 1940. Eller

satg med andre ord: At Vestmaktene var de første til å trekke Norge inn i krigen.

Det hjelper lite å henvise til lord Hankeys uttalelse, at Vestmaktene var først ute, både med angrepsplanene og med den «såkalte» aggresjonshandling.

Lord Hankey var medlem av det engelske krigskabinett.

Han burde vite det! Men han overbeviser ikke folk her.

På dette punkt er der imidlertid full engelsk-fransk og tysk enighet. Så lenge denne kjensgjerning, som begge de stridende parter er enige om, bagatelliseres eller endog benektes her i Norge, — så lenge vil

(Forts. side 7)